

Toespraak van Francisco Fernández Ordóñez ter gelegenheid van de eerstesteenlegging van het nieuwe gebouw van de Raad (13 juni 1989)

Caption: Toespraak van de Spaanse minister van Buitenlandse Zaken en fungerend voorzitter van de Raad, Francisco Fernández Ordóñez, ter gelegenheid van de eerstesteenlegging van het nieuwe gebouw van de Raad op 13 juni 1989.

Source: Communication à la presse sur la pose de la première pierre de l'immeuble destiné au Conseil des Communautés européennes, 7325/89 (Presse 113). Bruxelles: Conseil des Communautés européennes - Secrétariat général, 14.06.1989. 21 p. "Annexe I - Allocution de Francisco Fernández Ordóñez", p. 2-4. Archives centrales du Conseil de l'Union européenne, B-1048 Bruxelles/Brussel, rue de la Loi/Wetstraat, 175.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)
All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.
Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/toespraak_van_francisco_fernandez_ordonez_ter_gelegenheid_van_de_eerstesteenlegging_van_het_nieuwe_gebouw_van_de_raad_13_juni_1989-nl-e6d838a3-3646-4deb-86f9-2083130310af.html

Last updated: 05/07/2016

Toespraak van de heer Francisco Fernández Ordóñez, minister van Buitenlandse zaken van het Koninkrijk Spanje en huidig voorzitter van de Raad, naar aanleiding van de eerstesteenlegging van het nieuwe gebouw van de Raad op dinsdag 13 juni 1989

Geachte collega's, dames en heren,

De ceremonie van vandaag is het eindpunt van een lang proces dat gepaard ging met bergen dossiers en honderden uren vergaderingen van experts van zes, daarna negen, vervolgens tien en ten slotte twaalf Lidstaten.

Al toen de Raad zijn intrek genomen had in het gebouw dat momenteel aan de Karel de Grotelaan ligt, was er sprake van om uit te kijken naar een groter gebouw voor de toekomst.

Ik zal niet uitweiden over de verwickelingen die zich gedurende 15 jaar hebben voorgedaan. Ik wil enkel mijn tevredenheid uitdrukken over het feit dat een dergelijk project het licht heeft kunnen zien. De constructie van een gebouw voor de Raad van de Europese Gemeenschappen is namelijk een bijzonder sprekende en heel concrete uiting van de samenwerking van de twaalf landen die de Europese Gemeenschap vormen. Het was geen eenvoudige zaak om in de eerste plaats te beslissen om te bouwen, en vervolgens het principe goed te keuren dat de Raad zelf dit gebouw zou financieren dat bestemd is voor de gemeenschappelijke werkzaamheden van onze staten.

Ik wil in dat verband hulde brengen aan de Belgische regering die, door haar vrijgeevige houding, de Raad in staat heeft gesteld tot een gemeenschappelijke beslissing te komen waarin elkeen duidelijk zijn verbintenissen herkent.

Een tweede aspect van de bouwwerken die nu van start gaan, is bijzonder interessant. Wij hebben de ontwerpers namelijk voor de uitdaging gesteld om een gebouw te ontwerpen dat 'op maat gemaakt' is, met andere woorden dat geschikt is voor de taken die in dit gebouw zullen worden uitgevoerd.

Wij mogen in dit verband zeker de heer Joseph Fabbri niet vergeten te vermelden, ambtenaar bij het Secretariaat-generaal van de Raad, die ons vroegtijdig heeft verlaten. Hij was werkelijk de stuwende kracht en coördinator van alle studies, onderzoeken en evaluaties die geleid hebben tot de uiteindelijke goedkeuring van een architecturaal project.

Wij hebben waardering voor de strikte en vooruitziende aanpak van de expert-consultants, die bijna vanaf het begin van dit dossier de Raad bijgestaan hebben. Wij danken hen hierbij voor hun zeer hoogstaande bijdrage.

Ik mag zeker de ambtenaren van het Secretariaat-generaal van de Raad en die van het Belgische ministerie van Openbare werken niet vergeten, die sterk bijgedragen hebben tot dit project en die kosten noch moeite gespaard hebben om de ontwerpen voortdurend aan te passen aan de wensen van de soms aarzelende Raad.

Onze medewerkers die zijn belast met dit dossier, onder meer binnen de groep vastgoed, zijn eveneens op de proef gesteld. Ook hen dank ik hierbij voor hun toewijding.

Pas enkele uren geleden heb ik de laatste zitting van de Raad van algemene zaken onder het Spaanse voorzitterschap voor gesloten verklaard.

Een voorzitterschapsperiode – beperkt in de tijd – is zo afgesloten door de mogelijkheid om met de bouw te starten van wat volgens ons een symbool moet zijn van een permanent ideaal.

Maar het echte gebouw dat wij allen willen zien, stevig, sterk, vol, dit gebouw waarvan wij de binnenmuren naar beneden willen halen, maar waar wij ook ruimte willen garanderen voor alle bewoners, dat gebouw heet Europa.

Het moet gebouwd worden door ons allen, door degenen die gaan en degenen die komen. Het is over dit Europa dat Robert Schuman zei 'qu'elle ne se ferait pas d'un seul coup, ni dans une construction d'ensemble, mais a travers des réalisations concrètes, en créant pour cela une solidarité de fait'.

Deze wijsheid moet aanzetten tot lange discussies, lange onderhandelingen en beslissingen waarvan dit gebouw, dat vandaag het licht ziet, getuige zal zijn. De voltooiing ervan zal waarschijnlijk samenvallen met de eerste stappen van Europa tweeënnegentig waarvoor wij allen werken. Voor het Spaanse voorzitterschap en voor mezelf is het een grote eer te kunnen deelnemen aan deze ceremonie, die ik een symbool zou willen noemen van de inzet van mijn land in de bouw van Europa.

Net zoals wij binnen afzienbare tijd deze muren naar de hemel zullen zien groeien, wensen wij dat de bouw van Europa concreet vorm aanneemt en een toekomst tegemoet gaat ten voordele van en voor het welzijn en de welvaart van onze volkeren. Dank u.